

[Arne Larsen.]

Mon ikke vi skulle se lidt nærmere på det problem? Måske er paragraffen i lov om boligbyggeri ikke udnyttet tilstrækkeligt; der er måske ikke det fornødne kendskab til den. Man skulle tro, at der var i massevis af opgaver at løse i forbindelse med moderniseringerne.

Jeg synes også, det er betænkeligt, at disse lån skal ydes til såkaldt markedsrente, ligesom jeg er betænkelig ved, at støtte i forbindelse med saneringerne i al almindelighed skal ydes efter markedsrente, renten på statsobligationer. Jeg vil håbe, at vi i udvalget kan nå frem til en løsning af dette spørgsmål, for jeg vil mene, at det vil gavne saneringssagen, hvis man kan yde disse lån på væsentligt billigere vilkår, og det skulle vel ikke være så stor en økonomisk byrde for staten, hvis man gjorde noget sådant. Derfor vil jeg i alt fald under udvalgsarbejdet vende tilbage til denne sag. Jeg håber, at vi også kan finde tilslutning og forståelse for dette fra de øvrige partiers side.

Så har problemet om de kondemnerede ejendomme og den tid, der hengår fra, at de bliver rømmet af de tidligere beboere, og til saneringen gennemføres, været genstand for megen kritik og offentlig debat. Det er lige ved, at det er ved at lægge gift for saneringslovens ellers gode og udmærkede intentioner, at man ude i befolkningen ikke rigtig forstår dette.

Derfor stillede jeg i december måned boligministeren det spørgsmål, om vi ikke kunne klare den side af sagen ved, at unge under uddannelse eller unge i almindelighed, som ikke har tag over hovedet og ikke har noget sted at bo på anstændig vis, muligvis midlertidigt kunne rykke ind i sådanne ejendomme og måske også få stillet midler til rådighed, så de kunne istandgøre sådanne ejendomme nødtørftigt, selvfølgelig under forudsætning af, at i det øjeblik saneringsplanen stod foran udførelse, måtte de fråflytte uden at kunne rejse krav om genhusning.

Så vidt jeg forstod på ministeren, skulle også lov om boligtilsyn ændres, hvis vi skulle have en sådan ordning. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han i den tid, der nu er gået, siden jeg rejste spørgsmålet her i folketinget, har overvejet problemerne nærmere, og om man i sine forhandlinger med de almennytt-

tige boligselskabers saneringsselskab, kommunens saneringsselskab og Grundejerns Saneringsselskab er nået så langt, at man kan sige, at der er noget virkelig positivt at hente her, at der virkelig er en chance for; at man midlertidigt kan udnytte sådanne ejendomme på en tilfredsstillende måde.

Boligministeren kommer i sin fremsættelse ind på nogle betragtninger om saneringsproblematikken. Man har i i offentligheden sat et vist spørgsmålstejn ved den form for sanering, man tilsyneladende står over for. Jeg vil sige, at al denne romantik med at bevare miljøerne skal man være lidt forsigtig med. Men på den anden side tror jeg, at de planer for storsanering, som jeg i øvrigt ikke kender ret meget til, så vidt muligt bør tage hensyn til kvarterets tidligere beskaffenhed, miljø osv., sådan at man ikke får store, grå betonklodser, hvad jeg har hørt noget om at man muligvis skal have på Nørrebro i den firkant, hvor der skal gennemføres storsanering. Jeg vil tro, at man skal være meget varsom med det, man laver til erstatning for det, der bør og skal rives ned. At der er meget usundt, som skal rives ned, er vi sikkert meget enige om, men det nye skulle gerne være menneskevenligt, sådan at det bliver et godt miljø, vi skaber, og helst selvfølgelig for de mennesker, som er blevet udsaneret.

I øvrigt siger jo saneringslovens § 30, at folketingets boligudvalg skal holdes underrettet om disse storsaneringsplaner, så også folketinget kan få en vis indflydelse på de miljøer, som skabes, hvor der skal gennemføres storsaneringer, og jeg vil selvfølgelig med interesse se på planerne, når de fremkommer.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige støtte til dette lovforslags gennemførelse.

Sigsgaard: Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger at gøre til enkelthederne i lovforslaget, for det er jo ikke særlig væsentlige ændringer af lovgivningen, der er tale om.

Jeg må lige sige, at jeg ikke er så begejstret for de bedre muligheder for støtte til ombygninger. De er fornuftige i forhold til grundlaget for saneringspolitikken, men grundlaget er efter min opfattelse desværre skidt. Virkningen af det bliver, at staten, og